

ՀԻՄՆԵԱՑ ԶԱՅՍ ՔԱՂԱՔ ՅԱՊԱՀՈՎ ԵՐԿՐԻ.
ԱԱՏ ԲԵՐԵԱԼ ՀԱՆԳՈՅՑ ԶԱԶԳԻՆ ՈՂՈՐՄԵԼԻ,
ՈՐՔ ՎԱՐԵԱԼ ԵԻՆ ՅԵՐԿՐԵՍ ԽՐԻՄԻ:
ԲԱԶՈՒՄ ԵՐԱԽՏԻՍ ԱՐԱՐ ԻՒՐ ԱԶԳԻ,
ԹԻՇԱՏԱԿ ԲԵՐԵԱՑ ԹՈՂԵԱԼ ՅԱՇԽԱՐՀԻ.
ՍԱ ԻՆՔՆ ԾԱՂԿԵԱԼ ԱՐԵՅՈՔ ԱԽՈՒՐԲ ԼԻ,
ՀԱՆԳԵԱԻ Ի ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՌ ՅՈՅԵՆ ԱՄԵՆԻ.
ՈՎ ՈՐՔ ՀԱՆԴԻՊԻՔ ՍՈՅՆ ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ
ՈՂՈՐՄԻՍ ԱՍԵՔՄԻՈՎ ՀԱՅՐ ՄԵՐԻ:

Մանոք. Հոյէ. Արրահամյանը (իվան Արրամով) 1784 թ. ոռւսական կայսերական բանակի մայոր էր: Մահվանից առաջ ուներ փոխգնդապեաի կոչում: Եղել է նոր Նախիջևանի հայոց մագիստրապի նախադահ: Նրա մասին հիշաակվում է Ալ. Առվորովի նամակներում (աե՛ս A. Սувորօ, Պոխօդы..., с. 440).

Այս գերեզմանոցում են թաղված եղել նոր Նախիջևանի քաղաքագլուխներ Հար. Խալիքյանն ու Մարգ. Հայրապետյանը:

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 54–55

Ս. ԹԵՇՈՒՐՈՍ ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՎ ՆՐԱ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ

Ա. Թեղողորոս եկեղեցին գանվելիս է եղել քաղաքի հարավ-արեւելյան կողմում, հին գերեզմանոցի մոտ: Հիմնարկել է Հ. Արդությանը 1783 թ., կառուցումն ավարավել ե. օծվել է 1786 թ. նոյեմբերի 24-ին: Ունեցել է ճարաարապեաական նույն ոճը, ինչ ո. Լուսավորիչն ու ս. Նիկողայոսը:

486. Խաչքար, ագուցված է եղել եկեղեցու բեմի ճակաաին, ներքուսա.

ՄԲ ԽԱ.ՉԱ. ԲԱ.ՐԵԽԱ.ԻՍ Է ԽԱ.ՉԱ.ՋՏՐԻՆ ԵՒ ԿՈՒՍԻՆ ՀՈՒՓՍԻՄԷ ԵՒ ԿԱՐԱՊԵՏԻՆ:

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 56

487. Արեմայան գոան աջ կողմում, ներքուսա.

ԹՎ. ՊԺԲ (1363):

Մանոք. Բերված է Ղրիմից:

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 56

Ս. ԹԵՇՈՒՐՈՍի գավիթ

488. Գավթի մուաքի երկու կողմերին ագուցված մարմարե քանգակաղարդ խաչքարերի վրա: Աջակողմյանին՝

ԲԱ.ՐԵԽՈՍ ԵՆ ՆՇԱՆՔՍ ՏՐ Ա.Ի.ՔՍԵՆՏԻՆ, ԱԿՈԲԻՆ ԿՈՂԱԿՑԻՆ՝ ԱՆԱ ԽԱ.ՋԹ[ՈՒՆԻՆ], ՔՐՈԶՆ՝ ՍԱՏԱԹ ԽԱ.ՋԹ[ՈՒՆԻՆ], ԾՆՈՂԱՑՆ՝ ՊՐ. ԼՈՒՍԻՆ, ՇԱՄ ԽԱ.ՋԹ[ՈՒՆԻՆ], ԹՇՎՆԱՆԻՆ ԵՒ ՍԻՄԷՕՆԻՆ:

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 56

489. Զախակողմյանին՝

ԿԱ.ՆԳՆԵՑԱԻ ՄԲ ՆՇԱՆ ԽԱ.ՉԱ. Ի ԲԱ.ՐԵԽԱ.ՕՍՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԱ. ԹՎԻՆ ՌԴԸ (1649) ԹՈՎՃԱՆՆԻՍԻ ԵՒ ԻՒՐ ԾՆՈՂԱ. ԵՒ ԿԵՆԱԿՑԻ ԹԻՇԱՏԱԿԻ ԻՒՐ ԵՒ Ա.ՉԱ.ՆՑ ՍՈՒՐԱՏ ԿՈՒԼԵ ՍԽԻՆՃԻ(?) ԹԱԳՈՒՀԻ:

ՁԵՇԱՏԿԱՐԱՆ ՏՈՒՆԱ ՌՃ (1651):

Պահում. Հրապարակչի վերծանությունը կասկածելի է:

Հրատ. Ե. Շահագիջ, 56

Մարմարակերս ինը խաչքարեր, որոնք բերված են Ղրիմից և հայանարերմբել են թեոդորոսի նորոգման ժամանակ։ Հետագայում դրանք աեղափոխվել են Հայաստանի պատմության պեսական թանգարան. ունեն հետեւյալ արձանագրությունները.

490 w. 4 απη

ՅԵՒՆԻՎԵՐԱՔ
ՎՐԱԱԴՐԵՐԴԻԿԱՑԻ
ԵՐԵՎԱՆԱԳՐԱՑՑԵ: Ե ԳՈՎԱՅԻՆ
Է. Ե. ՖՈՐՄԱՐԻՆԻՐԵՇ. ՊԵ: ՊՐ:

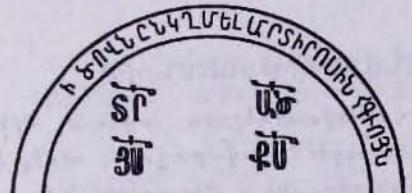
ՅԻՇԱՏԱԿ է] ՍԲ ՆՇԱՆՔԻ ԹԱՔ/ՎՈՐԴԱ ԴՊՐԻՆ ՈՐԴԻ
ՂԱԶԱՐԻՆ/ ԵՒ ՀՕՐՆ ՄԿՐՏՉԻՆ ԵՒ ԳՈՀԱՐԻՆ/ ԵՒ ԵՂԲՈՐՆ
ԳՐԻԳՈՐԻՆ. ԹՎԱՒՆ. ՊՀ (1421):

Մանոք. Այժմ կտնվում է Հայաստանի պատմության պեսական թանգարանում:

Հրատ. Ե. Շահագիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 53

491 ր. Մարմարակերա խաչքարի կամարին՝ 4 առղ

Ի ԾՈՎՆ ԸՆԿՂՄԵԼԱ]Լ ՄԱՐՏԻՐՈՍԻՆ ՀԼՈՒԳԻՈՑՆ.

ԲԱՐԵՒՆՈՍԵՄ ԵՎ ԻՆԱՍԱԿԱՑՈՒԹԵՎԱՆԱՅԻՆ
ԵՐԱԾՈՅԻՐԻՆ ԵՐԿԵՆԿԱՑԻՆ ՔԵՐԵՇՆԵՐՈՅՑ
ԿԱՐՄԱՆԵՐՈՎ ՊԱՐՈՒՅՐԻ ԵՎ ԱՐԴՅՈՒՆ

Սառըեւ ՏՐ ԱՇ / ՅԱ ՔՍ/.ԲԱՐԵԽՕՍ Է ՄԲ ՆՇԱՆՍ ԱՇ ԱՏՈՒՐ
ՔԱՆՀԱՆԱՑԻՆ / ԵՒ ՄՆ[Ո]Ղ[Ա]Ց ՆՈՐԻՆ ԵՒ ԿԵՆԱԿՑԻՆ,
ՔԵՇՈՆ ԻՒՐՈՑ / ՎԱՐԴԱՆ ԵՊ[Ի]ՄԿՈՊ[Ո]ՄՍԻՆ ԵՒ
ԱՄ[ԵՆԱՑ] ԶԱՐՄՄՈՑ. ԹՎ[ԻՆ] ՌՃԱ (1672):

Մանոք. Այժմ գանվում է Հայաստանի պատմության պեսական թանգարանում:

Հրատ. Ե. Շահագիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 55-56

492 գ. 3 առղ.

Ց[Ի]Շ[ԱՏԱԿ] է ՄՐ ՆՇԱՆՔՍ ՄՂՏ/ԵՍԻ ԱԹԱՔԱՅԻՆ ԵՒ
Զ/ԼԻՆ/ԿՎԻՆ, ԹՎԻ/Ն/ ԶՀԱ/ (1532):

Հրամա, կ. Շահնշահյա, 58, ի. Մրցելուանի, 54

493 v. 2 1991

የኢትዮጵያ ከተማ የደንብ ስራውን በቃል ተስፋል
የሚከተሉት ዓይነቶች የሚከተሉት የሚከተሉት ዓይነቶች

ՄԵՐ ԽԵԱՆՔՍ ՅԻշ[ԱՏԱԿ] է ԹԵՆԿՐԻ /
ՊԵՐՄԻՇԻՆ ԵՒ ԶԱՅԱՐԻՆ. ԹՎ[ԻՒՆ] ՁՃԸ
(1469):

Հրամա, եւ, Շահնշահյա, 58, եւ, Մրւշեր լամբ, 54

494 б. 2 шпн.

ՅԱՐԵԱԿԱՆՔԱՆԱԿՐԾ

ԹԻՇԱՏԱԿ Ե] ՄՐ ՆՇԱՆՔՍ ԱՆՆԱ ԽԱՅԹՈՒՆԻՆ / ԵՒ
ԽԱԶԱՏՐԻՆ. ԲՎԿԻՆ ԶԻՉ (1477):

Հրատ. Ե. Շահագիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 54

495 գ. 4 առղ.

Ք|ՅՀԱՎԿԵ|ԲՐՅԱԱՆՔՍ:
 ԵՌԻՆՆԵ Ի՞ր Կո՞ՎԱԿ-Ց
 ԽՆՉԱՊՂՈՒՆ Ե Ի՞ր ԾՆ
 ՈՎԱՑՆԵՐՎ Պ

ՅԼԻՇԱ.ՏԱ.ՏԱ. Կ է ՍԲ ՆՇԱՆՔՍ/ՔՄԻՆԻՆ ԵԻ ԻԻՐ ԿՈՂԱԿ8/ԻՆ
 ԶՍ ՊԼՈՒԻՆ ԵԻ ԻԻՐ ԾՆ/ՈՂԱՑՆ. ԹՎ[ԻՆ] ՊՂԲ (1443):

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 53

496 է.

ԹԻՇԱՏԱԿ է ՍԲ ՆՇԱՆՔՍ ԱԼԵՔՍԱՆՈՍԻՆ, ԳՐԻԳՈՐԻՆ, ԽԱԶԻԿԻՆ, ԽԱԶԱՐԻՆ, ՄԱՐՏԻՐՈՍԻՆ.

ԹՎ[ԻՆ] ԶԺԱ (1462):

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 54

497 ը

ԹԻՇԱՏԱԿ է ՍԲ ՆՇԱՆՔՍ ՏՈՎԼԱ.Թ Խ[Ա.] Թ[ՈՒՆԻՆ] ...

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 54

498 թ. 4 առղ.

Ի՞՛ Ի՞՛

ԲԱՐԵԽՈՍ է ՍԲ ՆՇԱՆՍ ՏՐ ՍԱՐԳ/ԸՍԻՆ ԿՈՂԱԿ8ԻՆ
 ՄԱՐԻԱՄԻՆ ԵԻ Ե/ՐԻՑ ԶԱՒԱԿԱՑ ՀՈԳՈԹՆ. ԹՎ[ԻՆ] ՌՃԽԸ
 (1699):

ԲԱՐԵԽՈՍ-ԱԲ-ՆԱԱՍՏՐ ԱՄԳ
 ԸՄԿՈՂԱԳՑՆ-ԱՐԻԱՆ-Ե-Ե
 ՐԻՑԶԱԿԱՎՏՐՈԳՈՅՆՑՆ-ՌՎՆ

Մանոք. Թվականը փորագրված է վերևում:

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 58, Ե. Մուշեղյան, 56

ԽՆԴՐԱԿԱՏԱՐ Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ

Կառուցված է եղել քաղաքի հարավակողմում՝ ս. Նիկողայոսի ե. ս. Թեղպորոսի միջե։ Հստ
 Հովսեփի Արդությանի «Դաւթարի» հիմնավորվել է 1781 թվականին։ Ճարտարապետական
 հորինվածքով նման է եղել նոր նախիջեանի մյուս եկեղեցիներին։ Ունեցել է հետեւյալ
 արձանագրությունները։

499. Խաչքար, ազուցված եկեղեցու ճախակողմյան պատին, վրան՝

ԲԱՐԵԽՈՍ է ՍԲ ՆՇԱՆՍ ՄԻՆԱՍԻՆ ՀՈԳԻՆԹՆ ԵԻ ԾՆՈՂԱ.ՑՆ ԵԻ ԵՂԱԲ.ՐՑՆ։

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 58

500. Խաչքար, ազուցված եկեղեցու մեծ խորտնի աշակողմյան պատին, վրան
 ԹԻՇԱՏԱԿ է ՍԲ ՆՇԱՆՍ ՊԵՏՐՈՍԻՆ ԿՈՂԱԿ8ԻՆ...։

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 59

501. Խաչքարի մարմարակերտ բեկոր, վրան

ԹԻՇԱՏԱԿ] է ՔՈՒԼԱՖԻՆ ՀՕՐ ՄԵԼԻՔ ՇԱՀԻՆ ՈՐԴԻՆՅԱՆ ՍՏԱՓԱՆՈՍԻՆ ԵԻ...։

Հրատ. Ե. Շահազիզ, 60